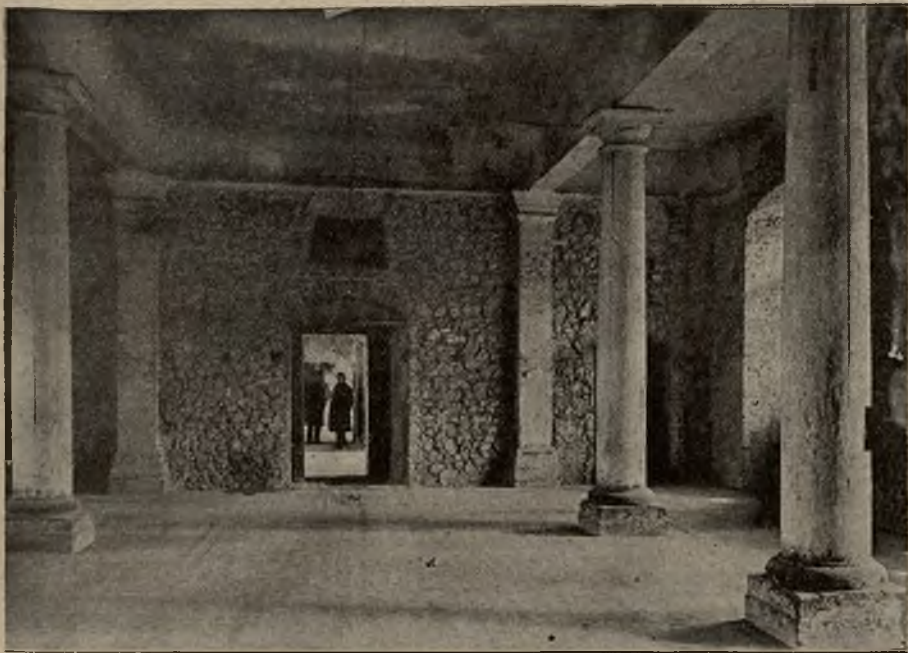

Wawel dziś i w przyszłości.

Wawel dziś i w przyszłości:

Sala srebrna, podparta słupami drewnianymi, w miejsce dawnych marmurowych.

Sala Kazimierza Wielk. z jednym z nielicznych na Wawelu portali czysto gotyckich (X).

Wawel dziś i w przyszłości: Arch. Ignacy Sowiński, dyrektor restauracji zamku.

Na Kapitolu naszym, co wraz z naszą świetnością i potęgą padł w ruiny i gruzy — powstaje nowe życie, panuje ruch, pracują kielnie, piony, oskardy. Dawne mury uwalniają się z obcych naleciałości, wzmacniają się, odświeżają. Wawel zmartwychwstaje. Powoli za groszowe obole odnawia się nasz najdroższy klejnot narodowy, siedziba, a obecnie mauzoleum naszych królów, dźwiga się ta dostojna Akropolis polska.

Aureola Wawelu — tego symbolu naszej chwały i siły przetrwała wszystkie czasy i klęski. Do tego królewskiego wzgórza lecą nasze myśli, gdy nam skrzecząca rzeczywistość gorzkie łzy niedoli wyciska, tam „wszystko jest Polską“, jak mówi Wyspiański i tam też zwracamy nasze nadzieje...

Historia Wawelu, to nasza epos od zamierzchłych czasów dzielnicowego państwa, co na smoczej skale w drewnianym zamku swego władcę posiadało. Poprzez czasy Bolesławów, Łokietka i Kazimierza Wielkiego, co swej siedziby i państwa kamienną trwałość i królewską już świetność nadal, dalej przez nasz Renesans Jagiellonów, „złoty wiek“ Zygmunta aż do Batorego i Zygmunta III., który wraz z sobą i dworem pozbawił Wawel życia i roli „zamku zamków“, jak go nazywał Wespazyjan Kochowski, i wreszcie przez czasy „Potopu“, Wazów i ostatecznych klęsk naszego narodu snuje się nić naszej tragedii na tle tych murów, którym te same koleje znosić przychodziło.

Wawel dziś i w przyszłości: Arch. Karol Skawiński, inspicjent restauracji zamku.

Wawel dziś i w przyszłości: Ogólny widok Wawelu ze szczytu kopuły kościoła Wszystkich Świętych.

(Fot. T. Jabłoński, Kraków).